

Arrest

nr. 232 313 van 6 februari 2020
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. TYTGAT
Gulden Vlieslaan 68 bus 10
1060 SINT-GILLIS

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 4 november 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 23 juli 2019 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 december 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 januari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. TYTGAT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché N. ONRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. Overeenkomstig artikel 39/57 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kan een beroep tot nietigverklaring worden ingesteld met een verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het beroep is gericht. Deze termijn is van openbare orde en moet strikt worden toegepast.

1.2. Het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten vormt het sluitstuk van verzoeksters verzoek om internationale bescherming van 7 november 2016. Het bevel geeft zo aan te zijn genomen in

uitvoering van artikel 52/3, § 1 in samenhang met artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet en met verwijzing naar de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) waarbij verzoekster telkens zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd. De bestreden beslissing werd op 24 juli 2019 met een aangetekende brief verzonden naar een adres in Overijse, zijnde de laatst gekozen woonplaats van verzoekster bij verweerder in het kader van de procedure om internationale bescherming.

Huidig beroep wordt pas op 4 november 2019 ingediend bij de Raad, waardoor het laattijdig voorkomt.

1.3. Inzake de tijdigheid van het beroep argumenteert verzoekster in haar inleidende verzoekschrift als volgt:

“Overwegende dat de bestreden beslissing dagtekent van 23 juli 2019.

Hoewel de verwerende partij op de hoogte was van de juiste woonplaats van verzoekster, werd de bestreden beslissing naar de verzoekster per aangetekend schrijven gestuurd werd naar een vroeger adres

Inderdaad, op dezelfde datum stuurde de verwerende partij een brief naar de burgemeester van de gemeente Etterbeek, de huidige woonplaats van de verzoekster te 1040 Etterbeek, mèt verzoek het attest van immatriculatie dat haar op instructie van de verwerende partij was afgeleverd op 20 mei 2019 en verlengd op 20 juni 2019, in te trekken.

Overwegende dat de akte van kennisgeving als datum vermeldt: “postdatum + 2 werkdagen”;

Dat de verzoekster slechts het bestaan van de bestreden beslissing vernam tijdens het pleidooi van de raadsman van de verwerende partij voor Uw Raad, tijdens de behandeling van de zaak tussen partijen met rolnummer 212 631 op 22 oktober 2019.

De bestreden beslissing werd op een verkeerd adres te Overijse naar verzoekster gestuurd, per aangetekend schrijven van 24 juli 2019.

De verwerende partij kende nochtans het correcte en actueel adres, zoals blijkt uit:

- Het getuigschrift van samenstelling gezin. Uit dit attest blijkt dat verzoekster sinds 8 oktober 2018 met haar kinderen verblijft te 1040 Etterbeek, [...].

- Het op verzoek van de verwerende partij afgeleverd attest van immatriculatie

- De verlenging van de geldigheid van het attest van immatriculatie op verzoek van de verwerende partij

- De brief van 23 juli 2019 van de verwerende partij aan de burgemeester van de gemeente Etterbeek, verblijfplaats van de verzoekende partij, tot intrekking van het attest van immatriculatie.

De verwerende partij kende nochtans ook de gekozen woonplaats, bij haar raadsman, zoals blijkt uit het verzoekschrift in de zaak tussen partijen met rolnummer 212 631.:

Slechts na de sluiting van de debatten van de zitting van 22 oktober 2019 ontving de raadsman van verzoekster van de raadsman van de verwerende partij een kopie van de bestreden beslissing, die deze laatste had nagelaten mede te delen, ondanks de aanwending van het stuk op de zitting.

Toen de raadsman van verzoekster daags voordien het dossier op de griffie raadpleegde, lag bedoeld stuk ook niet in het dossier. De verzoekster heeft er dus vóór 22 oktober 2019 geen kennis kunnen van nemen.

Dat het getuigschrift samenstelling gezin duidelijk vermeldt: ...

Overwegende dat de akte van kennisgeving dus niet eerder dan op 22 oktober 2019 door de verzoekster kan zijn ontvangen;

Artikel 39/57 §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, preciseert:

[...]

Overwegende dat de Vreemdelingenwet een beroepstermijn van 30 dagen na de kennisgeving voorziet, kan geen twijfel bestaan dat dit verzoekschrift tijdig ingediend werd.

Overwegende dat de 30ste dag na ontvangst van het stuk door haar raadsman ten vroegste op 21 november 2019 kan vallen.

Huidig verzoekschrift wordt aangetekend verstuurd, ten laatste op 21 november 2019.

De wettelijke termijn wordt daarom gerespecteerd.

Er kan geen twijfel bestaan dat dit verzoekschrift tijdig ingediend werd.”

1.4. De vraag of de bestreden beslissing al dan niet geldig ter kennis werd gebracht van verzoekster door middel van de aangetekende brief van 24 juli 2019 op het adres in Overijse, werd reeds beoordeeld door de Raad in zijn arrest van 19 november 2019 met nr. 228 941. Deze zaak handelde over een eerdere beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker van 19 oktober 2017 die in hoofde van verzoekster werd genomen en hierbij rees de vraag naar het belang

dat verzoekster nog had bij het aanvechten van dit eerdere bevel, gelet op het bestaan van de thans bestreden beslissing. In dit arrest deed de Raad volgende vaststellingen:

“Uit de stukken die door de verwerende partij werden overgemaakt naar aanleiding van de brief van de Raad van 27 september 2019, waarmee de partijen worden opgeroepen voor de terechtzitting en waarin hen wordt gevraagd alle nuttige stukken betreffende de actuele situatie van de verzoekende partij over te maken, blijkt dat op 23 juli 2019 een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker werd genomen ten aanzien van de verzoekende partij. Deze beslissing werd op 24 juli 2019 per aangetekend schrijven verstuurd naar het adres van de verzoekende partij zoals het op dat ogenblik gekend was als gekozen woonplaats bij de verwerende partij, namelijk [...], 3090 Overijse. Uit de stukken blijkt niet dat de zending niet werd afgehaald.

De verzoekende partij ontkent het bestaan van de beslissing van 23 juli 2019 niet, maar houdt enkel voor dat zij er niet van in kennis werd gesteld. Zij wijst op het feit dat zij sinds 8 oktober 2018 bij haar kinderen woont in de [...], 1040 Etterbeek en legt ter terechtzitting een attest van gezinssamenstelling neer opgemaakt op 18 oktober 2019 om dit te staven. De verzoekende partij ontkent echter niet dat zij de adreswijziging niet heeft doorgegeven aan de verwerende partij, terwijl zij hiertoe wel is gehouden. Zo bepaalt artikel 51/2 van de vreemdelingenwet het volgende:

“De vreemdeling, bedoeld bij de artikelen 50 , 50bis en 51, dient bij zijn asielaanvraag in België woonplaats te kiezen.

(...)

Elke wijziging van de gekozen woonplaats moet bij een ter post aangetekende zending medegedeeld worden aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, alsook aan de Minister.

Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, is elke kennisgeving geldig wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs. (...)

Uit het administratief dossier zoals het aan de Raad werd voorgelegd blijkt dat de verzoekende partij op 24 juli 2017 (aangetekend verstuurd en ontvangen op 26 juli 2017) voor de laatste maal een adreswijziging doorgaf aan het “Ministerie van Binnenlandse Zaken – Dienst Vreemdelingenzaken”, namelijk naar de [...], 3090 Overijse. Dit is het adres waarnaar de beslissing van 23 juli 2019 aangetekend werd verstuurd. De Raad herhaalt dat de verzoekende partij niet ontkent dat zij geen adreswijziging doorgaf aan de verwerende partij naar de [...], 1040 Etterbeek, laat staan dat zij hiervan een bewijs voorlegt.

De verzoekende partij kan in het licht van deze omstandigheden de verwerende partij niet verwijten de beslissing van 23 juli 2019 aangetekend te hebben verstuurd naar haar laatst gekende woonplaats zoals doorgegeven door de verzoekende partij in het kader van een adreswijziging. Het feit dat zij ter terechtzitting een attest van gezinssamenstelling kan voorleggen waaruit blijkt dat zij sinds 8 oktober 2018 staat ingeschreven op hetzelfde adres als haar kinderen in Etterbeek doet geen afbreuk aan het voorgaande. Overigens toont de verzoekende partij niet aan dat zij de beslissing die op 24 juli 2019 per aangetekend schrijven werd verstuurd naar het adres in Overijse niet heeft ontvangen of niet heeft afgehaald. Geen van de partijen legt stukken voor waaruit blijkt dat de zending is teruggekeerd. Het loutere feit dat de verzoekende partij bedenkingen uit bij de betrouwbaarheid van de postdiensten toont niet concreet aan dat in haar dossier een fout is begaan door Bpost bij de kennisgeving van de beslissing van 23 juli 2019. Overigens kan worden opgemerkt dat de verzoekende partij blijkens het administratief dossier meerdere malen een adreswijziging doorgaf aan de verwerende partij, zodat minstens lijkt alsof zij op de hoogte was van de verplichting die op haar rustte om dergelijke wijzigingen aangetekend ter kennis is te brengen.

Nu niet blijkt dat ooit een wijziging van woonplaatskeuze werd doorgegeven naar het adres in Etterbeek kan de verzoekende partij de verwerende partij niet verwijten het nieuwe bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker van 23 juli 2019 te hebben betekend op het laatst gekende adres, namelijk het adres in Overijse. De kennisgeving is geldig gebeurd.

Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij het voorwerp uitmaakt van een recenter bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker, dat definitief aanwezig is in het rechtsverkeer. [...]”

Verzoekster geeft op de terechtzitting niet aan cassatieberoep te hebben ingesteld tegen dit eerdere arrest van de Raad.

1.5. De Raad wijst op het gezag van gewijsde van zijn arrest van 19 november 2019 met nr. 228 941, waarin reeds werd vastgesteld dat de thans bestreden beslissing op 24 juli 2019 rechtsgeldig werd betekend op het adres in Overijse, niettegenstaande verzoekster kan aantonen dat zij op dat ogenblik stond ingeschreven op het adres van haar kinderen in Etterbeek. Door te benadrukken dat verweerder er op het ogenblik van de betekening van de bestreden beslissing kennis van had dat zij op dat ogenblik

inwoonde bij haar kinderen in Etterbeek – getuige de afgifte, verlenging en intrekking van het attest van immatriculatie via de gemeente Etterbeek – haalt verzoekster de eerdere vaststellingen van de Raad ook niet onderuit dat overeenkomstig het bepaalde in artikel 51/2 van de Vreemdelingenwet elke wijziging van de gekozen woonplaats bij een ter post aangetekende zending moet worden meegedeeld aan verweerder – hetgeen verzoekster naliet, nu haar laatst gekozen woonplaats bij verweerder het adres in Overijse was – en elke kennisgeving geldig is wanneer ze naar de gekozen woonplaats van de betrokkene wordt gestuurd en dat niet blijkt dat de aangetekende zending naar het adres in Overijse door verzoekster niet werd ontvangen of niet werd afgehaald. De door verzoekster in de beroepsprocedure voor de Raad tegen het eerdere bevel om het grondgebied te verlaten gekozen woonplaats op het adres van haar advocaat geldt verder enkel voor deze beroepsprocedure en heeft geen belang voor de vraag of verweerder de bestreden beslissing correct heeft betekend. Zoals reeds werd vastgesteld, blijkt niet dat de bestreden beslissing niet rechtsgeldig ter kennis werd gebracht op het adres in Overijse.

1.6. Daarenboven blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat verzoekster via haar (vorige) advocaat op 25 september 2019, een beroep doende op de wetgeving inzake openbaarheid van bestuur, onder meer de verschillende bevelen om het grondgebied te verlaten in haren hoofde heeft opgevraagd. Dezelfde dag nog werden de gevraagde stukken, en zelfs het gehele dossier, overgemaakt. Ook om deze reden blijkt niet dat verzoekster dienstig kan voorhouden dat zij slechts op 22 oktober 2019 kennis heeft kunnen nemen van de bestreden beslissing.

1.7. Gelet op hetgeen voorafgaat, moet worden vastgesteld dat het op 4 november 2019 ingestelde beroep tot nietigverklaring laattijdig is ingesteld.

1.8. De beroepstermijn kan slechts worden verlengd indien de vreemdeling ten gevolge van overmacht in de absolute onmogelijkheid verkeert om binnen de wettelijke termijn beroep in te stellen, waarbij de bewijslast van het bestaan van overmacht bij hem of haar ligt (RvS 23 mei 2003, nr. 119.779). De Raad benadrukt dat overmacht enkel kan voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, *R.W.* 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, “Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)” in *Administratieve Rechtsbibliotheek*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506). Verzoekster maakt niet aannemelijk dat het laattijdig indienen van haar inleidende verzoekschrift aan overmacht is te wijten.

1.9. Ambtshalve wordt dan ook vastgesteld dat het beroep tot nietigverklaring, wegens laattijdigheid, niet ontvankelijk is. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde behandelen (RvS 18 juni 2004, nr. 132.671).

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

3. Kosten

Verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes februari tweeduizend twintig door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS